

בני, יש כאן סוד עליון של סוד העיבור בחיים וכך הוא הסוד. **דְּבִשְׁעָתָא**
דְּאַסְתָּלְקוּ מִן עֲלְמָא, לָא הוּוּ מִתְטַמְרֵן תְּחֹת גְּדַפֵּי
טַנְרָא קְדִישָׁא כי הנה בשעה שנסתלקו נדב ואביהוא מן העולם אז הם לא היו
מתכסים תחת כנפי השכינה הנקראת הסלע הקדוש (מק"מ). **מְאֵי טַעְמָא** ומה
הסיבה לזה. **בְּגִין דְּכִתְיִב,** (במדבר ג) **וּבְנִים לֹא הָיוּ לָהֶם,**
דְּאַזְעִירוּ דִּיּוֹקְנָא דְּמִלְכָּא, דִּהָא אֵינוֹן לָא [19] **אַתְחִיוֹן**
לְשִׁמְשָׁא בְּכַהוֹנָה רַבָּא אלא הוא בגלל שכתוב בפסוק 'ובנים לא היו להם'
ומאחר שהם לא קיימו את מצוות פריה ורביה אז לכן הם כביכול המעיטו את דמות המלך
הקב"ה [19] ובזה הם לא יכלו להיות בנים לשכינה ולהסתתר תחת כנפיה כי הגם שהם היו
ראויים לשמש בכהונה גדולה בכל זאת הם הפסידו את המעלה הזאת מאחר שהם לא עסקו
בפריה ורביה (רמ"ק).

כשהרג פנחס את זמרי וכזבי רצו שבט שמעון להרגו ופרחה נשמתו ונכנסו בו
נשמות נדב ואביהוא וחזרה נשמתו

בְּשִׁעָתָא דְּקַנֵּי פִנְחָס עַל בְּרִית קְדִישָׁא, וְעָאֵל בְּגוּ פְּמָה
אוּכְלוּסִין, וְסָלִיק לֹזן, לְגַיִפִּין עַל רוּמְחָא,

אור הרשב"י

[19] הרמ"ק לא גורס תיבת לא.
[19] כדאיתא ביבמות דף סג עמוד ב' תניא,
רבי אליעזר אומר: כל מי שאין עוסק בפריה
ורביה – כאילו שופך דמים, שנאמר: שופך
דם האדם באדם דמו ישפך, וכתוב בתריה:
ואתם פרו ורבו. רבי יעקב אומר: כאילו
ממעט הדמות, שנאמר: כי בצלם אלהים
עשה את האדם, וכתוב בתריה: ואתם פרו
וגו'. בן עזאי אומר: כאילו שופך דמים וממעט
הדמות, שנאמר: ואתם פרו ורבו.

הלימוד היומי

לְעֵינֵיהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל וְהָנָה בְּשַׁעַה שְׁקָנָא פְּנַחַס עַל הָאוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ
 שְׁבַמְעֵשָׁה קְנָאתוֹ הוּא נִכְנַס בֵּין כְּמָה אוֹכְלוּסִי שְׁבַט שְׁמַעוֹן וְהוּא הֶעֱלָה אֶת אוֹתָם הַנוֹאֲפִים
 עַל הָרוֹמַח שְׁלוֹ לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל. כִּד חֲמָא שְׁבִטָא דְשְׁמַעוֹן בְּכַמְּהָ
 אֲכָלוּסִין דְּאָתוֹ לְגַבִּיהָ, פְּרָחָא נְשַׁמְתִּיהָ מִנִּיהָ וּבִזָּה רָאוּ אוֹתוֹ
 שְׁבַט שְׁמַעוֹן וְאִזּוּ הִגִּיעוּ אֵלָיו כְּמָה הַמוֹנִים בְּכַדִּי לְהַרוֹג אוֹתוֹ, וּמִרֹב פַּחַדוֹ פְּרָחָה מִמֶּנּוּ
 נִשְׁמַתוֹ, וְיִתְרִין נְשַׁמְתִּין דִּהוּוּ עַרְטִירָאִין בְּלֵא דּוֹכְתָא,
 אֶתְקָרִיבוּ בָּהּ, וְאֶתְכְּלִילוּ כַּחֲדָא וְאִזּוּ שְׁתֵּי הַנְּשַׁמּוֹת שֶׁל נָדָב וַאֲבִיהוּא
 שְׁהִיוּ עֲרוֹמוֹת בְּלֵא לְבוֹשׁ וּמְקוֹם לְנוֹחׁ בּוֹ הֵן הִתְקַרְבוּ אֶל נִשְׁמַתוֹ שֶׁל פְּנַחַס וְאִזּוּ נִכְלְלוּ שְׁלוֹשׁ
 הַנְּשַׁמּוֹת הָאֵלוֹ כְּאַחַד, וְאֶתְהִדְרַת נְשַׁמְתִּיהָ, כְּלִילָא רוּחָא,
 דְּאֶתְכְּלִיל בְּיִתְרִין רוּחִין, וְאֶתְתְּקַפוּ בִּיהָ וְאִזּוּ חוֹרָה נִשְׁמַתוֹ שֶׁל
 פְּנַחַס כְּאִשֶׁר כְּלוּלָה רוּחוֹ בְּהַתְכַלְלוֹת שֶׁל שְׁתֵּי רוּחוֹת שֶׁל נָדָב וַאֲבִיהוּא וְאִזּוּ נִשְׁמוֹתֵיהֶם
 הִתְחַזְּקוּ בּוֹ וּנְיַתְקֵנוּ עַל יָדוֹ, כְּפִדִּין רוּחַ דּוֹכְתִּיהוּ, לְמִיּוּהִי כְּהִנָּא
 (רַבָּא) מַה דְּלֵא (אֶתְחַזֵּי) מִן קְדַמַּת דְּנָא וְעִי"כ פְּנַחַס הִרְוִיחַ אֶת מְקוֹמָם
 בְּכַדִּי שְׁהוּא יִהְיֶה לְכַחַן גְּדוֹל כְּמוֹ שְׁנָדָב וַאֲבִיהוּא הִיוּ רְאוּיִים לְזוֹה מַה שְׁפַנַּחַס לֹא הִיָּה רְאוּי
 לְהִיּוֹת לְפָנָי מַעֲשֵׂה קְנָאתוֹ מֵאַחַר שְׁאִזּוּ הוּא לֹא הִיָּה כַּחַן כָּלֵל אֲלֵא רַק לוֹי (מִקָּמ, וּכְדַבְּרִי
 רַשְׁבִּי לְעִיל רִי"ג ע"ב).

פנחס זכה ותיקן את נדב ואביהוא במצות פו"ר

וְעַל דָּא פְּתִיב, (אִיּוֹב ד) זְכַר נָא מִי הוּא נָקִי אָבֵד וְעַל כֵּךְ נֹאמַר
 'זְכַר נָא מִי הוּא נָקִי אָבֵד', דְּלֵא אֶתְאָבִיד בְּהִיא שְׁעֵתָא,

הלימוד היומי

וְלֹא אָבִיד רוּחִיהָ כִּד פְּרָחָה מְנִיהָ דהיינו שפנחס לא נאבד מהעולם באותה שעה וכן לא נאבדה ממנו רוחו כאשר היא פרחת ממנו באותו מעשה. וְאִיפֹה יִשְׁרָיִם נִכְחָדוּ. אֵלֶיךָ בְּנֵי אֶהְרֹן, דְּאֶתְהַדְּרוּ לְעֵלְמָא, מַה דְּאָבִד בְּתִיבְהוֹן ומש"כ 'איפה ישרים נכחדו' פירושו שהם נדב ואביהוא בני אהרן שהם לא נאבדו מהעולם אלא הם חזרו בסוד העיבור בפנחס ובזה הם תיקנו את מצוות פרייה רבייה שנאבדה מהם מצווה זו בחייהם. וְעַל דָּא כְּתִיב בִּיהָ בְּפִנְחָס בֶּן בֶּן, תִּירֵי זְמִנֵי. פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן ומשום כך נאמר בפנחס בן בן שתי פעמים כי נאמר בפסוק 'פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן' והוא להורות שהתעברו בו נדב ואביהו ומשום כך הוא נקרא 'בן אהרן הכהן' בודאי.

מדה כנגד מדה – הם חטאו בפרהסיא ודינם בפרהסיא

מַה כְּתִיב לְעֵילָא מִפְּרִשְׁתָּא דָּא. (במדבר כה) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח אֶת כָּל רֹאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לִי נֶגֶד הַשָּׁמַיִם והנה מה כתוב למעלה מפרשה זו, ויאמר ה' אל משה קח את כל ראשי העם וגו'. וְכִי עַל דְּקַטְלִין בְּלִילְיָא, או עַל דְּקַטְלִין בִּימְמָא בִּימְמָא דְּעֵיבָא, כְּתִיב נֶגֶד הַשָּׁמַיִם וקשה מה הפירוש שכתוב 'לנגד השמש' וכי יש דיינים שהורגים בלילה ולכן בא הכתוב והזהיר שלא יהרגו אותם בלילה או משום שיש דיינים שהורגים ביום והם לא מקפידים שלא להרוג ביום המעונן, ומשום כך בא הכתוב להזהיר שלא יהרגו ביום המעונן ומשום כך נאמר 'לנגד השמש' שדוקא ביום שנגלית בו השמש כראוי מותר להרוג ולא בלילה או ביום המעונן, והרי ודאי אין כוונת הפסוק בזה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

מאחר שפשיטא שאין דנים בלילה ופשיטא שהורגים ביום המעונן כי למה יענו סתם את דינם (רמ"ק). **אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, דִּתְהֵא מִיתְתְּהוֹן בְּאַתְנַלְיָא, כְּמָה דְחָבוּ בְּאַתְנַלְיָא** אלא אמר רבי יהודה שמש"כ 'לנגד השמש' פירושו שמיתתם תהיה בגלוי לעיני כל ישראל כמו שהם חטאו בפרהסיא לעיני כל ישראל (רמ"ק).

באותה מדרגה שחטא האדם לפני הקב"ה באותו מקום הוא צריך לתקן את פגם נפשו

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לֹא בִגְיִן כִּדְ אִתְמַר ואמר רשב"י לרבי יהודה שלא בגלל כך נאמר 'לנגד השמש'. **אֲלֵא מִהָכָא אִזְלִיפְנָא, בְּדַרְגָּא דְחָב בַּר נָשׁ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, לְהֵהוּא אֲתָר אַעֲטְרִיךְ לְמַעַבְד תְּקַנְתָּא לְנַפְשִׁיהּ** אלא מפסוק זה אנו למדים שבאותה מדרגה שחטא האדם לפני הקב"ה באותו מקום הוא צריך לתקן את פגם נפשו.

אִינוּן חָבוּ בְבִרִית קְדִישָׁא דְאַקְרִי שְׁמֵשׁ. בִּגְיִן כִּדְ דִּינָא וְתַקּוּנָא דִּילְהוֹן אִיהוּ כְּנֶגְדַּהּ שְׁמֵשׁ, וְלֹא בְאַתָּר אַחֲרָא ולכן אלו שחטאו באות ברית קודש הנקראת שמש משום כך התיקון שלהם צריך להיות כנגד השמש שהוא במקום היסוד ולא במקום אחר (רמ"ק). **מִכָּאן דְלֵא אַעֲטְרִיךְ בַּר נָשׁ לְתַקְנָא נַפְשִׁיהּ, אֲלֵא בְהֵהוּא אֲתָר דְחָב לְגַבִּייהּ** ומכאן אנו למדים שצריך האדם לתקן את פגם נפשו אלא רק באותו מקום שהוא חטא ופגם בו, **וּמֵאן דְלֵא יַעֲבִיד הַכִּי, לִית לֵיהּ תַקּוּנָא לְעֵלְמִין כִּדְקָא יָאוּת** ומי שלא יעשה כן אין לו תיקון לעולמים

בראוי.

הלימוד היומי